

Händelserikt besök på

Från Bahamas till östra Karibien och Ile a' Vache, Haiti. Ett annorlunda och givande stopp med oväntat besök från landets dignitärer. S/Y Unicorn med Håkan Börjesson och Anna-Karin Sundquist har långseglat sedan 2007 – senast längs den amerikanska östkusten både upp och ner.

Färdvägen innebar att vi seglade ner genom "the windward passage" mellan Kuba och Haiti. I sundet dök de första lokala fiskebåtarna upp. Det var små öppna båtar, som endast hade segel som framdrivning. Vinden var hård och det märktes att männen i båtarna var mycket skickliga seglare.

Samtidigt var vi också lite oroliga. Haiti är ett mycket fattigt land och värdet på vår båt och det vi har ombord representerar mer än vad den genomsnittlige haitiern tjänar under en hel livstid. Medelinkomsten ligger på 400 dollar per år.

Många boatboys

Efter tre dygns segling kom vi fram till Baie a' Feret som är en skyddad vik på Ile a' Vaches nordsida. Vi blev direkt omringade av ett tiotal boatboys som kom utpaddlandes i sina trädkanoter. De erbjöd allt från att fixa diesel, frukt, fisk, vara turguider medmera. Det är inte helt lätt att förstå dem då deras franska är lite speciell. Anna-Karin klarar det betydligt bättre än jag eftersom hon studerat språket.

Vi avböjde och bad dem återkomma eftersom vi var trötta efter vår segling, stundtals i hårt väder. Men när en fiskare kom förbi kunde vi inte hålla oss, vi köpte fyra humrar för fem amerikanska dollar!

Husen i den lilla byn som ligger i viken är enkla trähus med mycket lite inredning. Det finns inget rinnande vatten och ingen elektricitet på ön. Vägar finns det inte heller utan man färdas till fots på upptrampade stigar. Människorna är mycket fattiga, men ingen verkade svälta. Eftersom man bor så nära havet så är fisk en primär källa till mat.

Under vår vistelse på ön hade vi ständigt boatboys hängande vid vår reling. En del tiggde pengar, andra



Färsk fisk varje dag.

ville erbjuda sina tjänster. Vi har som princip att aldrig bara skänka pengar vid sådana tillfällen, vi kräver alltid en motprestation. Det kan till exempel vara att om de vill ha en dollar, så vill vi ha några kokosnötter i utbyte. Eller om någon ville tjäna två dollar så får han putsa alla våra mantågsstöttor. Det kan tyckas snålt, men med Haitis mått mätt är det mycket pengar.

Som jag nämnde förut var språket ibland ett problem. Ryktet spred sig snabbt och när någon ny kille kom förbi, var jag inte alls populär. Jag sva-

rade samma på alla frågor, "no france". Nej alla ville tala med Madame Anna.

Ett problem var att vi hade alldeles för få endollarssedlar med oss. De tog slut redan efter några dagar och att få växel på större sedlar var inte att tänka på. Vi började då byta till oss varor istället. Anna-Karins gamla seglarskor gick för några humrar. Några gamla t-shirts byttes mot fisk och så vidare.

Varje morgon före första gryningsljuset gav sig fiskeflottan ut, säkert ett femtiotal båtar varav ingen hade motor. Alla drevs av segel, åror eller

Haiti gav mersmak



Kanske blir Ile a' Vache nästa turistfälla.



Vi var ständigt uppsassade.

Foto: Anna-Karin Sundquist

paddlar. En del var otroligt risiga och höll knappt ihop, de fick ösas konstant. Deras segel var ibland bara en enkel trasa full av revor. Vi donerade därför en gammal skörad genua, som vi hade liggande ombord, till fiskeflottan. Av den kunde de säkert fixa nya segel till flera av sina båtar.

En morgon kom två stora militärhelikoptrar in på låg höjd alldeles ovanför vår masttopp. De landade på en liten öppen yta precis framför vår ankringsplats. Ut vällde ett 20-tal soldater i full stridsmundering. De börjar

säkra av området precis som man sett i diverse actionfilmer. Det kändes verkligen konstigt och vi visste inte vad vi skulle tro. Var det terrorister i faggorna eller möjligen någon sorts revolution? Just då kom ett par boatboys förbi och vi frågade dem. Deras svar var; presidente, presidente.

Strax efteråt kom två lite mindre civila helikoptrar och klämde sig in på den minimala landningsytan. Ur dessa hoppade ett sällskap på cirka tio personer ur. De var alla civilklädda och nu började vi förstå att det var någon sorts

officiellt besök.

Efter ett tag, när allt lugnat ner sig, åkte vi iland för att promenera och se oss omkring. Där träffade vi Nixon som var 20 år gammal och gick i skola inne på fastlandet. Han talade lite engelska och det gick att föra en mycket knackig konversation på franska/engelska. Han berättade att det var premiärministern och turistministern som kommit på besök.

Varför kom då de på besök? Jo, dels för att inviga ett nytt kommunhus och en skolmatsal. Men dels, kanske fram-

för allt, för att försöka få byborna med på ett planerat projekt på ön. Som det ser ut idag bor de flesta ganska nära vattnet, där de enkelt kan dra upp sina fiskebåtar och kanoter. Regeringen vill försöka utveckla turismen genom att bygga ett antal hotell på stranden. De skulle innebära att byborna blir deporterade till fastlandet. Det har därför orsakat starka protester och delegationen var här för att gjuta olja på vågorna.

Flott turistminister

En lustig detalj var att turistministern, som var kvinna, vit och blond, såg ut som en fotomodell rakt ifrån catwalken i Paris. Anna-Karin, som är välinformerad, kunde berätta att hon gick i tusendollars Chanelskor och hade en Celinehandväska som kostar sisådär 2000 dollar. Mest gick hon omkring och petade på

sin iPhone. Och gjorde hon inte det strök hon det perfekta håret till rätta. Hela tiden följdes hon av sin personliga livvakt, som aldrig vek från hennes sida. Hon såg verkligen malplacerad ut. En verklig kontrast till många av byborna som varken ägde skor, väskor eller mobiltelefoner.

Internet är besvärligt på platser som denna, men av en händelse fick vi reda på att en av killarna som bodde här hade ett 3G-modem. Det fanns en mobilmast på kullen bakom viken, så täckningen var bra.

Masten drevs av solceller för elektricitet fanns ju inte på Ile a' Vache. Vi bad Michle, som killen hette, att ta med sig sitt modem ut till Unicorn. Han kom därför utpaddlandes i sin trädkanot till oss.

Där pluggade han in modemmet i en av våra datorer och vips hade vi internet som fungerar mycket bättre än vad vi kunnat tro. Riktigt bra has-

tighet. Inga problem med att ladda upp bilder till bloggen eller använda skype. För nöjet att använda internet betalade vi två USD per timme. Vi kom överens om hur länge vi ville köra, och när vi var färdiga kom Michle och hämtade sitt modem.

Enkel men god mat

En av höjdpunkterna under vårt besök var vårt besök hemma hos JonJon och hans familj. Varje lördag lagar JonJons fru mat till cruisers som vill besöka deras hem och äta. Vi var ett 15-tal seglare som på kvällen förväntansfullt bänkade oss på verandan. Dagen till ära hade JonJon också startat en liten bensingenerator så vi skulle få ljus. Maten vi fick var enkel, men mycket välsmakande. Den bestod av grillad kyckling, lambstuvning, grillad fisk, friterad plantain och sallad.

Allt tillagades i enkla plåtkärl över öppen eld. Senare på kvällen dök en grupp spelmän upp, som satte igång att underhålla oss. De spelade och sjöng fantastiskt bra och stilen påminde ganska mycket om hur det låter på Cap Verde.

Under den vecka vi låg vid Ile a' Vache checkade vi aldrig in i Haiti. För att göra det måste man åka in till fastlandet. Kustbevakningen körde förbi oss några gånger, men de verkade inte bry sig. Nästan inga av de andra båtarna i viken hade heller checkat in. Vi talade med en fransk båt, som efter att ha legat still i över två veckor, blivit uppmanad att klarera in.

De berättade att det var en nära-döden-upplevelse att åka med en fullständigt överlastad pirog under den timme färden tog. Vi såg dessa transporter och vi kan hålla med om att såg lite farligt ut. 25-30 personer i en helt öppen låg båt, som definitivt sett sina bästa dagar. En gång stannade motorn när båten var på väg och då var de inte så långt ifrån oss. Vi fick rycka ut med vår jolle och bogsera.

Vi ångrar inte för en sekund att vi beslutade oss för att besöka Ile a' Vache, och vi önskar bara att vi hade haft mer tid och kunnat stanna längre.

Håkan Börjesson
www.sailunicorn.com

Låt Hydrovane styra dig hem säkert

WHAT IF...

- Autopilot fails
- Batteries are dead
- Engine won't start
- Steering broken
- Rudder damaged
- Crew incapacitated



Najad 373
Off-center installation

NO WORRIES WITH HYDROVANE

Totally independent self steering system AND emergency rudder... in place and ready to go.



Sweden Yacht 45
ARC Start



WWW.HYDROVANE.COM



SURVIVE YOUR DREAM

001.604.925.2660
info@hydrovane.com